

opusdei.org

Sant Josepmaria: al servei del do rebut a l'Església

Reproduïm un article de Mons. Fernando Ocáriz, Prelat de l'Opus Dei, publicat avui al setmanal "Die Tagespost" d'Alemanya.

26/06/2025

Han passat 50 anys des de la defunció de sant Josepmaria Escrivà, fundador de l'Opus Dei. Per als qui vam tenir la gràcia de viure a Roma —a la seva mateixa casa— el 1975,

aquest mig segle sembla molt breu. Veure com deixava aquest món d'un dia per a l'altre —mentre desenvolupava normalment la seva missió de pastor i fundador— va augmentar l'impacte de la seva mort. Ja llavors ens adonàvem que el “Pare”, com solíem anomenar-lo familiarment, era un suport sòlid en la vida i en l'alegria de molts catòlics del seu temps.

Des d'un amor apassionat a Crist i una forta experiència de què significa ser fill de Déu, va redescobrir i predicar durant tota la seva vida alguns missatges avui ja àmpliament difosos a l'Església i la societat, més enllà de la institució que ell va fundar: la cerca de la santedat —la trobada amb Crist— en les circumstàncies ordinàries de treball, família i relacions socials; l'amistat personal com a via de convivència i evangelització; el valor de la llibertat i del pluralisme; el

protagonisme del laïcat en la missió de l'Església i en la vivificació de la societat contemporània, entre d'altres.

En valorar el temps transcorregut, és fàcil reparar en les moltes iniciatives educatives i socials en favor de tota classe de persones que, impulsades pels seus ensenyaments, s'han materialitzat al voltant del món. No obstant això, diria que l'efecte més transcendent de l'exemple i el missatge de sant Josepmaria és que ha inspirat centenars de milers de persones a acostar-se a Crist a través de les activitats comunes i corrents de cada dia. En això es reconeix una sintonia amb el que el Papa Francesc va descriure com els “sants de la porta del costat”, que fan un influx profund al seu voltant, moltes vegades sense cridar l'atenció: amb la naturalitat dels que estan prop de Déu i irradien el seu amor a mans plenes.

De la mà dels Papes

En el nostre temps, el carisma que sant Josepmaria va rebre de Déu es continua multiplicant en històries de vida, actituds, gestos, iniciatives. Per aprofundir en el nucli del seu missatge en servei de l'Església, em valdré d'algunes consideracions fetes pels últims Papes, a tall de fil conductor. En primer lloc, el llavors Patriarca de Venècia, després Joan Pau I, assenyalava: "Escrivà, amb l'Evangelí, ha dit constantment: Crist no vol de nosaltres només una mica de bondat, sinó molta bondat. Però vol que ho aconseguim no a través d'accions extraordinàries, sinó amb accions comunes" (Gazzettino di Venezia, 25.VII.1978).

Des que sant Josepmaria va començar a difondre el seu missatge el 1928, afirmava que per trobar Crist i evangelitzar el món no era necessari canviar de lloc, de

professió o d'ambient, ni fer accions extraordinàries, sinó posar l'amor de Déu en les accions comunes. Es tracta, sobretot, d'una transformació interior en Crist, que implica el cor per complet, que omple tota l'ànima (*Mt 22, 37; Lc 10, 27*). Com li agradava repetir, “sembla, fills meus, que és a la línia de l'horitzó on s'ajunten el cel i la terra; mes no és així: on veritablement s'ajunten és en els vostres cors, quan viviu santament la vida ordinària” (*Converses*, núm. 116). En continuïtat amb aquesta idea, el que es necessita per recórrer aquest camí —ens animava— “no és una vida còmoda, sinó un cor enamorat” (*Solc*, núm. 795).

Per part seva, sant Joan Pau II va definir Josepmaria Escrivà, el dia de la seva canonització, com el “sant de l'ordinari”. En una altra ocasió, afegia que havia recordat al món contemporani “el valor cristià que pot adquirir el treball professional,

en les circumstàncies ordinàries de cadascú” (14.X.1993).

Un ideal de servei, un heroisme possible

En un món sofisticat, en què la interconnexió digital i la intel·ligència artificial imposen anònimament les seves regles en l'àmbit professional —com destaca un document recent de la Conferència episcopal alemanya—, el missatge de sant Josepmaria ens recorda que aquest treball és mitjà d'unió amb Déu i d'ajuda al proïsme, com a lloc en què conflueixen la caritat i la justícia. Lluny de les lògiques de l'èxit, l'ideal cristià del treball s'expressa en el servei als altres, aquest és el millor paràmetre de l'exercici professional d'un cristià.

Durant una missa d'acció de gràcies per la beatificació, el llavors cardenal Ratzinger (després Benet XVI) afirmava que “Josepmaria Escrivà ha

actuat com un despertador, clamant: (...) la santedat no consisteix en certs heroïsmes impossibles d'imitar, sinó que té mil formes i es pot fer realitat en qualsevol lloc i professió" (19.V. 1992). Santificar les circumstàncies ordinàries no vol dir que desapareguin els defectes personals o que tot en la vida vagi bé; sant Josepmaria deia sovint que ell feia el paper de fill pròdig moltes vegades al dia.

Això també és part de la vida ordinària: afrontar les limitacions personals i confiar en la misericòrdia de Déu, així com evitar que el pecat ens tanqui en nosaltres mateixos.

El servei al proïsme a través de l'ofici d'un mateix es manifesta en un personatge habitualment inadvertit de la paràbola del bon samarità: l'hostaler. La seva tasca queda en un segon pla enfront del gest impressionant del viatger caritatiu.

L'hostaler només actua amb professionalitat. I, no obstant això, la seva aportació és fonamental. Ens recorda que l'exercici de qualsevol tasca professional és un servei als qui pateixen necessitat i que tot treball honest conté, si aprenem a descobrir-la, una dimensió de caritat.

Un do rebut projectat al futur

A *Ad charisma tuendum*, el Papa Francesc recordava que “el do de l'Esperit rebut per sant Josepmaria” impulsa a dur a terme “la tasca de difondre la crida a la santedat enmig del món, mitjançant la santificació de la feina i dels compromisos familiars i socials”. Es tracta d'un missatge projectat al futur i universal: per a totes les persones, en qualsevol lloc i temps. Tots podem ser amics de Déu, perquè “la Trinitat s'ha enamorat de l'home” (*És Crist que passa*, núm. 84). I des d'aquesta amistat “contribuirà a la pau, a la col·laboració dels homes

entre si, a la justícia, a evitar la guerra, a evitar l'aïllament, a evitar l'egoisme nacional i els egoismes personals: perquè tots s'adonaran que formen part de la gran família humana. (...) Així contribuïrem a treure aquesta angoixa, aquest temor per un futur de rancors fratricides, i a confirmar en les ànimes i en la societat la pau i la concòrdia: la tolerància, la comprensió, el tracte, l'amor" (Carta núm. 3, núm. 38a).

Després de cinquanta anys de la seva defunció, el missatge de sant Josepmaria està viu en els nostres cors i ens convida a servir Déu, l'Església i la societat. Tant de bo sapiguem custodiar aquest missatge, encarnar-lo amb alegria i posar-lo al servei de les necessitats dels nostres contemporanis. Amb el Papa Lleó XIV, els cristians volem construir "una Església fundada en l'amor de Déu i signe d'unitat, una Església missionera, que obre els braços al

món, que anuncia la Paraula, que es
deixa qüestionar per la història i que
es converteix en ferment de
concòrdia per a la humanitat”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/article-prelat-
sobre-sant-josepmaria-die-tagespost/](https://opusdei.org/ca-ad/article/article-prelat-sobre-sant-josepmaria-die-tagespost/)
(21/03/2026)